

EO1e 7/26

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40286

Kl. 19 ~~c, 3/21~~

19c 7/26

Instytut Techniki Budowlanej *)

Warszawa, Polska

Lekki typ nawierzchni lotniskowej

Patent trwa od dnia 22 lutego 1957 r.

Przedmiotem wynalazku jest lekki typ nawierzchni lotniskowej, dających się szybko budować np. w warunkach polowych. Tego typu nawierzchnie buduje się szybko z siatek lub płyt metalowych na gruncie stabilizowanym cementem lub innymi spoiwami. Lekki typ nawierzchni lotniskowej według wynalazku, jest zbrojony tkaniną szklaną i wzmocniony siatką z linek szklanych, po czym nawierzchnia taka mocowana do podłoża za pomocą wkręcanych szpilek metalowych. Tkanina i linki do tego celu są wykonane z ciętego lub ciągłego włókna szklanego o średnicy około 5 μ . Tkanina szklana jest zszyta z siatką szklaną tworząc nierozzerwalną całość. Grubość tkaniny od 0,5 mm do 3,0 mm, zaś średnica linek siatki, zależna od gęstości siatki i obciążenia na-

wierzchni, może wahać się od 5,0 mm do 20,0 mm. Tkanina i linki mogą być barwione na kolory ochronne.

Jako podłoże pod taką lekką nawierzchnię może być ziemia uwałowana lub przy zwiększonych obciążeniach, grunt stabilizowany cementem lub innymi spoiwami i uwałowany.

Zastrzeżenie patentowe

Lekki typ nawierzchni lotniskowej, znamieny tym, że składa się z tkaniny szklanej, wzmocnionej siatką z linek szklanych, umocowanych do podłoża, za pomocą wkręcanych szpilek metalowych.

Instytut
Techniki Budowlanej

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Jan Niewęglowski.

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych